

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 344

Září 1984

Výročí sovětské invaze

Československá národní rada americká připomenula výročí dopisem na senátory a poslance, poukázala na sovětskou dobře promyšlenou taktiku obsadit cizí zem a držet ji až si svět zvykne na tuto skutečnost. Jakmile SSSR považuje situaci za příhodnou udeří někde jinde. Rozhořčení se pak soustředí na nejnovější sovětský přečin, a předchozí mizí v zapomenutí. Proto je třeba nedopustit, aby tato cynická sovětská politická taktika zaznamenala další úspěch. 21. srpen je dvojnásobně důležitým dnem sovětské hanby proto, že Sovětský svaz přepadl spřátelenou zem s jiným komunistickým režimem zato, že se pokusil upustit od brutality a nastolit "socialismus s lidskou tváří". Jako v případě sestřelení jihokorejského civilního dopravního letadla Sovětský svaz odhalil svou stále stejnou tvář. Sovětská invaze před 16 lety byla — podle Moskvy — "bratrskou pomocí" na ochranu Československa před Západem. Bylo řečeno, že sovětské vojsko opustí Československo, jakmile tam podmínky budou "normalizovány". Normalizace už bylo oficiálně dosaženo, ale sovětské vojsko zůstává v Československu natrvalo. Vojensky je Československo stále více opevňováno proti Západu, a hospodářsky víc než jindy sevřeno Moskvou.

Jeden z prvních kdo reagoval na výročí byl kongresman Frank Annunzio, nám přátelsky nakloněný po dlouhá léta v Chicagu. Jeho odsouzení Sovětů bylo uveřejněno v Congressional Record dne 10. srpna. Připojil k tomu obšírný článek Marka Brandenburga v The New Republic nadepsaný "Under the Ice" (Pod ledem). Zmiňuje se o poměrech v Polsku kde "na rozdíl od Československa hraje římsko-katolická církev větší nezávislejší roli" a ve Východním Německu, kde mohou představitelé protestantů učinit alespoň něco k ochraně neoficiálních mírových aktivistů." V Československu je situace mnohem horší, kněží ztrácejí jednoduše státní souhlas k výkonu svého povolání.

Je tu však Charta, jediný projev lidu v zajetí.

"Za zmíněných podmínek to je zázrak, že Charta 77 vše přežila, jako svíce hořící pod vodou. Bylo to možné díky mimořádné statečnosti takových lidí, jako je katolický kněz dr. J. Zvěřina a katolický intelektuál Václav Benda, který se po návratu z čtyřletého vězení znovu stal mluvčím Charty, a to navzdory onemocnění, a navzdory represáliím, namířeným proti jeho osobě i proti jeho dětem. Benda, statný muž, bezmála čtyřicátník, připouští, že řady signatářů Charty prořídly emigrací, vězením a někdy rezignací. Nicméně však, skoro osm let stará Charta je nyní jedním z nejdéle existujících společenství na obranu lidských práv ve východní Evropě. Její první mluvčí, profesor Jan Patočka říkal: "To není bitva, ale válka". Chartisté slouží jako "frontová linie", za kterou se stovky připojených tiše spojili v řadách nonkonformistů."

Max Brandenburg se obdivuje obětavosti lidí, kteří po práci, doma v noci opisují texty s deseti průklepy (nemají zerox a

podobné vymoženosti) a šíří samizdatovou literaturu. "Skoro všichni skutečně ti nejlepší čs. spisovatelé publikují pouze v samizdatech."

Žurnalista Brandenburg vystihl správně význam samizdatu, této neoficiální kultury: "Chartisté se pokoušejí zachránit československou historii před zapomením. Jeden bývalý profesor literatury mi ukazoval bustu prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. V r. 1947 byla věnována jeho univerzitě, ale po komunistickém puči se už tam nesměla objevit. Profesor ji proto přehovává v důvěře, že jednou bude moci být vrácena na své pravé místo. V Novém Městě n/ Met. zmizela před lety Masarykova socha přes noc z náměstí, její místo bylo už vydlážděno. V soukromých bytech je však bust prezidenta Masaryka stále hodně. Českoslovenští obyvatelé jsou hrdí na svou předválečnou demokracii, která byla skutečně ve střední a východní Evropě jedinečná. Neoficiální kultura však je k této době velmi sebekritická. Jeden Čech mi řekl, že poválečný hromadný nucený odsun sudetských Němců byl prvním totalitárním činem v zemi. Tři tragédie Československa — mnichovský diktát v r. 1938, komunistický převrat v r. 1948 a sovětská invaze v r. 1968 — se zdají být, podle západních pozorovatelů — událostmi, jež nebylo v silách čs. obyvatel změnit. Přesto se však dnes tyto obyvatelé ptají: "Co mohli Masaryk, Beneš a Dubček učinit, aby těmto tragédiím předešli, když byli Západem opuštěni?"

"Mezi Chartisty jsou i bývalí členové komunistické strany; někteří z nich se stále ještě kojí nadějami 68. roku: podle nich změna musí přijít prostřednictvím komunistické strany. A tak naléhají na dialog s komunisty, se svými bývalými soudruhy, kteří jsou dnes u moci. Jeden bývalý komunista však ironicky poznamenal, že jediný dialog, který nyní vede, je dialog s jeho vyšetřovatelem. Dr. Jiří Hájek, ministr zahraničí z Dubčekovy doby říká, že si o dialogu s komunistickými představiteli už nedělá žádné iluze; nemyslí, že by takové hovory mohly přinést vážný politický výsledek. Přesto však dál tvrdí, že takový dialog představuje dobrý podnět a z obecného hlediska i příklad pro československou společnost. Nekomunisté z řad Chartistů označují zbytek takových nadějí za zbytek iluzí. Nemají však dosud žádnou alternativní politickou taktiku. Kde bývalí komunisté uvažují v termínech moci a diplomacie, nekomunisté uvažují v termínech "metafyziky a teologie". Rozdíl vynikne při jejich rozpravách o otázkách míru. Názory Chartistů jsou v tomto ohledu tak rozličné, jako mínění lidí na Západě. Setkal jsem se s Chartisty, kteří jsou pro prezidenta Reagana, stejně jako s Chartisty, kteří jsou pro západní mírová hnutí.

"Chartisté si jsou vědomi toho, že hnutí na způsob polské Solidarity je v Československu tak málo pravděpodobné, jako oheň pod přikrovem ledu. Avšak rozvoj neoficiální kultury a rostoucí odcizování názorů obyčejných obyvatel od názorů

VESTNIK

September 1984

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telephone: 656-1117

VĚSTNÍK

Září 1984

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

režimu ve spojení s hospodářskou a politickou stagnací v zemi pokládají přinejmenším za začátek nového "tání" ledového příkrovu pod povrchem. Ať kdy shora, anebo v důsledku změny v Moskvě přijde k skutečnému roztávání ledu, budou připraveni. Z vlastní zkušenosti z r. 1968 i z polských zkušeností z osmdesátých let vědí, jak náhle se země, která se zdá být apatická a zlomená, může proměnit v artikulovanou, sjednocenou společnost. Jak se soukromé názory mohou náhle stát veřejným míněním. Jak se národ může znovu postavit na vlastní nohy. A proto dnes pracují i čekají pod oním ledovým příkrovem."

Ve svém článku Max Brandenburg vysvětluje jak byla založena Charta, jaký je účel. Je to sdružení lidí nejrůznějšího povolání. Není to organizace politická, ani být nemůže. "Vytvořit jakoukoli nezávislou organizaci, politickou či nepolitickou, je totiž v Československu trestným činem".

Brandenburg vzpomíná v článku "Pod ledem" na ostré a systematické pronásledování Chartistů, na osud dramatika Václava Havla, dělníka Jiřího Wolfa, odsouzeného na šest let do vězení, filosofa Ladislava Hejdánka, církve, uzavírání mužských a ženských klášterů. "Většina řeholníků skončila v pracovních táborech. Biskupové, kněží a teologové byli uvězněni až na patnáct let... Od té doby jsou prakticky všichni duchovní v Československu ve skutečnosti zaměstnanci komunistického státu. Stát jim vyplácí mzdy, stát má právo veta při obsazování všech církevních míst."

"Dnešní Československo se má přirovnat k jezeru, které je stále pokryto tlustou vrstvou ledu. Na povrchu se nic nehýbe, avšak pod ledovým povrchem dochází k pohybu. Na Západě je toto hnutí známé jako "Charta".

Až nastane tání, budou připraveni.

(Hlas Národa, překlad Petra Horáka)

K projevům se přihlásili senátoři Orrin G. Hatch z Utahu, Charles Percy z Ill. a z poslanecké sněmovny kongr. Daniel Patrick Moynihan a Mario Biaggi, oba z New Yorku. Projev kongr. Biaggiho byl uveřejněn v Congressional Record 5. září. Vysvětluje proč došlo k invazi: "Když Československo bylo na prahu reform, které mohly významně zlepšit život pro všechny lid v zemi, sovětská vláda uznala za nutné, zničit tuto naději a utužit svou brutální moc". Poslanec dále popisuje události a nadvládu diktatury, která lidu upírá jejich práva na svobodu. Ujišťuje nás, že nikdy nepřestane podporovat aspirace československého lidu. V den výročí my v Americe musíme obnovit svoje závazky a povinnosti proti sovětskému bezpráví. "Byl by to hřích proti humanitě kdybychom mlčeli".

Šestnácté výročí sovětské invaze do Československa

V dokumentu, datovaném 19. srpna 1984, Charta 77 žádá odvolání všech sovětských vojenských sil z území Československa. V dokumentu Charta konstatuje, že přítomnost sovětských vojáků v Československu podkopává věrohodnost sověť-

ského návrhu na uzavření smlouvy o nepoužití síly v mezinárodních vztazích. Odvolání sovětských vojenských sil z Československa by podle Charty vedlo k zlepšení československo-sovětských vztahů a k zmírnění napětí mezi Východem a Západem.

Americké ministerstvo zahraničních věcí označilo Sověty vedenou invazi za brutální a cynický krok, jehož cílem bylo zbavit československý lid práva na sebeurčení.

Sdělovací prostředky v západní Evropě, v USA a v Kanadě připomněly svým čtenářům a posluchačům výročí invaze. V některých městech byly uspořádány při té příležitosti pokojné demonstrace. V Torontě, v Kanadě se Kanadčané českého a slovenského původu, jakož i další kanadští občané, kteří mají vztah k východní Evropě, sešli u radnice, kde na velkém plátně instalovaném před budovou radnice, promítali dokumentární film, natočený v prvních dnech sovětské okupace Československa. Hlavním řečníkem byl poslanec kanadského parlamentu a bývalý mistr světa v krasobruslení Otto Jelínek.

V americkém kongresu 16. výročí invaze připomněl poslanec ze státu Illinois, Frank Annunzio, který prohlásil, že tento nevyprovokovaný čin Sovětského svazu slouží jako hořká a absurdní připomínka světu, že v ideologii barbarství sovětského zřízení v Kremlu není místa pro lidskou svobodu a lidskou důstojnost. Poslanec Annunzio, zařadil také do Kongresního zápisníku článek Marka Brandenbuga, pod titulem "Under the Ice" (Czechoslovakia's stirrings of reform), který vyšel v časopise "The New Republic".

—afa—

Čtyřicáté výročí Varšavského povstání — komemorace v Bílém domě

Zástupci polských organizací se v Bílém domě zúčastnili komemorace 40. výročí Varšavského povstání proti nacistům za druhé světové války. President Reagan při té příležitosti řekl, mimo jiné, toto:

"Spojené státy odmítají každou interpretaci Jaltské dohody, která by naznačovala, že Amerika souhlasí s rozdělením Evropy na sféry vlivu jednotlivých mocností. Naopak — president zdůraznil — Spojené státy považují tuto dohodu z r. 1945 za závazek nastolit v oblasti úplnou nezávislost a umožnit svobodné a demokratické volby ve všech státech, obsazených v druhé světové válce od nacistické okupace. Neexistuje žádný důvod, aby Sovětský svaz nebo my byli zproštěni tohoto závazku. Budeme nadále trvat na tom, aby se tento závazek dodržoval a aby se dodržovala ustanovení Charty Spojených národů, Helsinského Závěrečného aktu a jiných mezinárodních dohod, které zaručují základní lidská práva. Pasivní souhlas s permanentním ujaňmením lidu ve Východní Evropě je nepřijatelnou alternativou... V roce 1981, kdy se zdálo, že Polsko stihne podobný osud jaký stihl v r. 1956 Maďarsko a v r. 1968 Československo, ozvali jsme se na podporu polského lidu. A

nezůstali jsme pasivní ani tehdy, kdy bylo na polský lid, pod silným sovětským tlakem, uvaleno stanné právo...”.

V této souvislosti je nutno dodat, že během konference v Jaltě, západní představitelé obdrželi od Stalina písemné ujištění, že ve státech Východní Evropy, které byly pod kontrolou sovětských vojenských sil, se budou promptně konat svobodné volby.

—afa—

Dva články — jeden ve Washington Post a druhý v Rudém právu

Dne 19. srpna t.r. uveřejnila Washington Post článek paní Wendy Luersové, manželky amerického velvyslance v Praze, Williama H. Luerse. Článek popisuje historické krásy Prahy a byl uveřejněn pod titulem: “Strolling the Streets of Prague, the Golden City.” Úvodem paní Luersová v článku zdůrazňuje, že Češi jsou Evropané, Středo-Evropané, nikoliv Východo-Evropané, a dokazuje to historickými fakty průvodem Prahou od Hradčan, přes Karlův most, Malou Stranu, Nerudovu ulici, Staroměstské náměstí, Václavské náměstí k museu, k Národnímu divadlu, atd. Svůj článek paní Luersová uzavírá doporučením pro turisty pokud se týká leteckého spojení, restaurací, zábavních podniků, měny, nákupních možností a pod.

A 18. srpna t.r. otisklo Rudé právo v plném znění dopis amerického velvyslance v Praze, Williama H. Luerse, ve kterém velvyslanec Luers uvedl fakta o t.zv. Greenově misi ve Slovenském národním povstání, jehož 40. výročí si letos připomínáme. “The Green Mission” nebo “Greenova mise” byla tak pojmenovaná po svém veliteli, kapitánu námořnictva, Jamese Holta Greena. Ve svém dopise velvyslanec Luers připomněl tragickou smrt některých členů mise a pomoc Spojených států ve formě zbraní a jiného materiálu, který americké letouny dopravily na Slovensko.

—afa—

Návštěva býv. amerických vojáků v Československu

Ve dnech 12. a 13. září navštívila Plzeň skupina 68 bývalých příslušníků americké druhé pěší divise, která v posledních dnech druhé světové války osvobozovala jihozápadní Čechy a 6. května 1945 dosáhla Plzně. Skupinu vedl Dr. John Wakefield. V Plzni byla pro ně uspořádána recepce v místním hotelu. V pátek, 14. září, navštívili američtí návštěvníci Prahu.

—afa—

Štyridsate výročie Slovenského národného povstania August 29. — Október 28, 1944

Príspevok Slovákov do európskeho hnutia odporu proti fašizmu a nacizmu

Dr. Martin Kvetko

Po zničení Československej republiky Hitlerom v marci 1939 východná oblasť republiky — Slovensko — žila ako autoritatívny a vazalský štát nacizmu s vnútornou právomocou ako ju nacistický Berlín povolil. Na tomto Slovensku vzniklo hneď v roku 1939 ilegálne hnutie odporu, ktoré sa s vazalským jeho postavením a s jeho nedemokratickým systémom neuspokojilo.

V tomto hnutí sa hneď od začiatku tvorili dve separátne tábory: občiansky, v ktorom sa združali všetky sily, ktoré ostali verné Masarykovej humanitnej demokracii, a tábor ľavicový, socialistický, či komunistický. V ňom sa sústredili komunisti a ľavicoví sociálni demokrati a ten sa orientoval na “prvú ríšu socializmu” — Sovietsky zväz. Občiansky tábor, jeho skupiny mali čulé styky s československým zahraničným odbojom v Londýne a s jeho vládou, vedenou dr. Eduardom Benešom.

Komunistický tábor konšpiroval osobitne a snažil sa dostať do styku s exulantskou komunistickou skupinou v Moskve. Ale toto spojenie nebolo dost' systematické a nedocielilo trvalú kooperáciu komunistov s exulantmi v Moskve.

A tak, zatiaľ čo občiansky tábor sa skoro zjednotil na programe obnovenia nezávislého a demokratického štátu československého na princípe rovnosti českého a slovenského národa, komunistický tábor sa dlho zmietať v politickom chaose, ktorého krajné póly tvorili: na jednej strane Sovietske Slovensko ktoré malo byť pripojené k Sovietskemu zväzu. Husák ešte aj na jar roku 1943 v memorande, ktoré pripravil pre moskovských komunistov, zdoraznil, že prečo hľadať cestu k Benešovi, keď istejšiu oporu možno mať v Stalinovi a na druhej strane návrat k československej koncepcii za predpokladu, že sa — ako Husák formuloval 17. septembra 1944 v Banskej Bystrici — dohodneme s Čechmi a nebudeme nútení hľadať iné riešenie.

Spolupráca medzi týmito dvoma táborami dlho neexistovala okrem sporadických stykov medzi jednotlivcami z oboch táborov, ktorí sa osobne dobre poznali. K nastoleniu systematickej spolupráce došlo až od decembra 1943, keď sa predstavitelia oboch táborov dohodli na programovom vyhlásení, známom ako takzvaná Vianočná dohoda, na základe ktorej sa vytvorila 6-členná, neskôršie 8-členná ilegálna Slovenská národná rada ako ústredný politický orgán hnutia odporu.

Oddelene konšpirovali a na odboj se pripravovali dôstojníci armády, ktorí vytvorili na veliteľstve pozemných vojsk v Banskej Bystrici takzvané vojenské ústredie na čele s plukovníkom Jánom Goliánom. Aj toto vojenské ústredie malo styky s vládou v Londýne.

Krátko na to došlo aj k vybudovaniu stykov medzi ilegálnou Slovenskou národnou radou a vojenským ústredím.

Slovenské hnutie odporu takto zorganizované, pozorne sledovalo medzinárodný vývoj a najmä na frontoch, aby svoje prípravy k otvorenému konfliktu včas pripravilo a tak prispelo k porážke nacizmu a k oslobodeniu svojej krajiny.

Osobitnou cestou sa tvorilo partizánske hnutie, keď Sovietsi začali posilať na Slovensko partizánov, ktorých úlohou bolo v tyle nacistov zorganizovať partizánske záškodnícke skupiny zo slovenského obyvateľstva. Partizánske skupiny podliehali Hlavnému partizánskemu štabu v Kijeve a tak sa vymykali z dozoru armádneho velenia, ktoré nemohlo akcie partizánov skoordinať s vojenskými operáciami, čím odboj veľmi trpel.

Slovenské rezistenčné hnutie prešlo do otvoreného bojového konfliktu s nacistickými vojenskými jednotkami, ktoré dňa 29. augusta prišli obsadiť Slovensko a tak zaistiť jeho priestor pre frontové operácie.

Ilegálna Slovenská národná rada vydala výzvu a prvé svoje uznesenie, že preberá vládnu moc na území Slovenska a ruší všetky nedemokratické a rasistické zákony slovenského štátu a vyhlasuje obnovenie Československej republiky. Vojenské ústredie vydalo rozkaz k bojom s nacistami a vyhlásilo mobilizáciu. Tak vzniklo v strednej Európe, hlboko v tyle nacistických vojsk vojenské povstanie, ktoré operačným rozsahom, časovým trvaním a intenzitou bojov sa radí na tretie miesto medzi hnutie odporu európskych národov hneď po juhoslovenskom národnoslobodzovacom boji a poľským povstaním vo Varšave.

Slovenské národné povstanie sa prihlásilo do tábora spojencov a v organizovaných akciách armády, ktoré trvali dva mesiace, viazalo sedem nacistických divízií. Spojenci uvítali nového člena spojeneckej rodiny a prezident Roosevelt vydal deklaráciu, ktorou vyhlásil povstaleckú armádu, bojujúcu na

Slovensku za spojeneckú armádu, ktorá je chránená medzinárodnými dohodami ako ostatné spojenecké armády.

To je príspevok Slovákov do svetového zápasu s nacizmom a fašizmom. Nebolo však dosiaľ náležite zaradené do histórie európskych hnutí odporu a nebolo dosiaľ náležite ocenené. O jeho bojovom príspevku sa na Západe okrem Nemeckej spolkovej republiky, kde vyšlo dosiaľ o ňom niekoľko publikácií, málo vie. Heroizmus malého slovenského národa nebol dosiaľ ohodnotený.

Pre slovenský národ je jeho význam dvojaký: predne ten, že prispel za mimoriadne ťažkých pomerov, keď sa mu nedostalo od spojencov náležitej pomoci, k porážke nacizmu a potom ten, že Slováci ako národ sa týmto činom vrátili do rodiny európskych demokratických národov a tak dokázali, že s kolaboráciou s nacizmom namajú nič spoločné. Pre československú vec je doležité tým, že vyhlásilo obnovenie spoločného štátu na domácej pode.

Pri 40. výročí považujeme za potrebné zdorazniť najmä ten druhý aspekt. To nielen preto, že je to historický fakt, ale aj preto, že v exulantských kruhoch zo strednej a východnej Európy sa už ozvali hlasy, ktoré obviňujú Slovákov ako celok, že za druhej svetovej vojny sa vraj úplne sfašizovali. Skutočnosť, že okrem Poliakov ani jeden iný stredoeurópsky národ nebol v stave zorganizovať niečo podobné a postaviť sa so zbraňou v ruke proti nacistickým okupantom, takéto obvinenie dostatočne vyvracia. Na tom, že Slováci za druhej svetovej vojny, kedy slovenskí vojaci bojovali aj v československých jednotkách na východnom i západnom fronte, a že povstali doma so zbraňou v ruke proti nacizmu, aby sa ako národ prihlásili k demokracii a k pravému sociálnemu pokroku, nič nemení ani tá okolnosť, že komunistický režim v Československu všestranne falšuje históriu povstania a predstavuje ho len ako komunistickú akciu.

O autorovi: *Dr. Martin Kvetko bol priami účastník Slovenského národného povstania, jeden zo 40. členov povstaleckej Slovenskej národnej rady v Banskej Bystrici, neskoršie člen slovenskej vlády v Bratislave a člen československého parlamentu.*

Líst z domova

Súčasná situácia v Československu je silno poznačená morálno-politickou krízou. Drobný ľud prestal veriť vedeniu strany a štátu. Bol nimi už toľkokrát oklamán a podvedený, že im už neverí ani vtedy, keď hovoria pravdu. Napr. propaganda tvrdí, že terajší prezident Husák vyviedol čl. ľud z akejsi krízy. Pravda je však taká, že ho do krízy dovedol. Každoročne sa zvyšujú ceny základných článkov občianskej potreby, na zodpovedné miesta sú dosadzovaní kdejakí gauneri, podvodníci, rozkrádači a im podobné elementy. Kritizovať pracujúci ľud nesmie, ten je vraj určený iba na to, aby poslúchal. Nuž teda nech každý uváži, do čoho Husák dovedol pracujúci ľud v Československu.

Medzi ľudom sa povára, že Husák za Slovenského štátu kolaboroval s fašistami, pravidelne sa stretával s fašistickými pohlavármi Slovenského štátu — nikdy nebol za svoju údajnú komunistickú činnosť v období Slovenského štátu odsúdený, hoci bol niekoľkokrát zaistený, povára sa, že ho gestapo používalo ako konfidenta medzi väzňami. Tiež sa hovorí, že zapríčinil smrť veľkého množstva vlastencov z obdobia Slovenského národného povstania. Komunistický tajomník Pezlár má údajne usvedčujúce faktá o činnosti Husáka z obdobia fašistickej okupácie našej vlasti. Napriek tomu štátna propaganda chrľí ódy na komunistických vládných činiteľov všetkými dostupnými

prostriedkami, nešetiac pri tom peňazi ako napr. o Husákovi, Biľakovi, Pezlárovi, Štrougalovi a ďalších činiteľoch. Ich fotografie sa objavujú v novinách a časopisoch v naaranžovaných pózach, ako dajakých filmových hercov, ba dokonca obchod ponúka na predaj zarámované fotografie týchto gaunero a korupčníkov. Ľud však pozná týchto vládcov a vie, že sú to zločinci, podvodníci s nakradnutým obrovským majetkom, ale zatiaľ mlčí. Vie aj o prepychových vilách a chatách a zahraničných kontakoch Štrougala, Husáka, Biľaka, Lenárta, Pezlára a ďalších súčasných vládnucích politických dobrodruhov. Napriek tomu však bez hanby títo politici hlásajú heslo o akejsi jednote, t.j., aby chudobný ľud chránil nakradnuté majetky svojich samovládco.

V tomto období vládnuca šľachta dosadzuje na zodpovedné, dobre platené miesta svojich príbuzných, hlavne potomstvo. Umožní im diaľkovo absolvovať politický kurz a na základe toho im udelí akademické tituly a taktó vybavených ich dosadzuje do dobre platených funkcií. V normálnych podmienkach života by pre existenciu človeka nestačila iba funkcia, titul a členstvo v strane, ale v rozvinutom socializme je to postačujúce, lebo v súčasnej spoločnosti sa platí nie práca, ale funkcia a tú môže v nej vykonávať aj primitív a tak vládnuca šľachta na základe tejto skutočnosti zabezpečuje svoje potomstvo nie len majetkom, ale aj existenčnou funkciou.

Napriek tomu, že komunizmus v poslednom desaťročí utrpel niekoľko debaklov a jeho pritažlivosť vo svete silno poklesla, predsa by však bolo nezodpovedné preceniť jeho možnosti, zapríčiniť svetovú katastrofu. Preto je treba brať s veľkou rezervou všetky vyhlásenia ruských imperialistických komunistických vládcov o ich mierovom úsilí, lebo sa ešte nevzdali snahy podmaniť si svet, iba formu akou to chcú dosiahnuť menia.

V tejto súvislosti je možné spomenúť ruskú propagandu okolo rozmiestnenia ruských rakiet na našom území. Existujú faktá o tom, že ruské rakety sa nachádzajú na našom území už niekoľko rokov. Pochopiteľne, že Rusi ako okupanti od nášho ľudu súhlas nežiadať, lebo dobre vedia, že by im ho nikto nedal.

Keď USA rozmiestnila svoje rakety ako odpoveď na už rozmiestnené ruské rakety v štátoch Varšavskej dohody na území západoeurópskych krajín, Biľak vyhlásil, že Rusi preto rozmiestnili svoje rakety na našom území, aby nás chránili pred Amerikou a Reaganom. Čo dodať k takémuto tiež argumentu? Vari iba to, že rozmiestnenie ruských rakiet na našom území bolo naplánované už v roku 1968 a okupovali nás už preto, lebo sa báli, že obrodný proces v Československu, ktorý nadobúdal na stúpajúcej intenzite, im zabráni uskutočniť tento hanebný zločin, ktorým našu drahú prekrásnu vlasť urobili vojenský objekt, namierený proti západoeurópskym krajinám, s ktorými naše národy Československa chcú žiť v mieri a dobrom vzťahu.

Do našej krajiny sú pozývaní kadejakí samovládcovia z roznych rozvojových krajín, s ktorými uzatvárame všelijaké tajné dohody o vzájomnej pomoci a spolupráci, ospevujeme ich predstaviteľov, udeľujeme im veľké vyznamenania — to je všetko šaškáraň, až sa z toho normálnemu človekovi žalúdok obracia.

Okamžité nukleární "zmrazení" by posílilo Sovětský svaz

Ota Hora, Ottawa

"The Citizen", jediný anglický deník v hlavním městě Kanady uveřejnil dne 31. 8. 1984 těsně před federálními volbami — podstatnou část mého dopisu, jehož český text ve volném překladu zní takto:

Souhlasíme s Vaším redakčním názorem v němž se doporučuje, aby kanadští státníci odporovali lákadlu andělů — obhajovat okamžité nukleární "zmrazení", protože by tím oslabili spojenectví Západu... Souhlasím též s Vaším dopisovatelem prof. Davidem Van Praagh, který ve svém skvělém článku "Nukleární zmrazení je nerealistické v dnešním nebezpečném světě" (Citizens, 11. 8. 1984) nás varuje, že Sovětský svaz usiluje o nukleární zmrazení, neboť tím získá důležitou převahu proti Západu, zejména v Evropě. Ve skutečnosti *Sovětský svaz má nejen převahu v nukleárních zbraních, ale i v konvenčních*. Tak např. země Varšavského paktu mají v Evropě 46 tisíc tanků, NATO jenom 18 tisíc; protitankových zbraní: Východ 35,400, Západ 39,700; mužstvo: Východ 4 milióny (115 divísi), Západ 2 milióny 600 tisíc (88 divísi) atd.

Milióny lidí v Evropě a na tomto kontinentě se zapojilo do protinukleárního, mírového hnutí, které většinou sestává z upřímných lidí, kteří věří, že to co dělají, zabrání nukleární válce. Bohužel, toto hnutí bylo a je často manipulováno, pokřiveno a infiltrováno už po dlouhá léta soustavnou, nebezpečnou sovětskou propagandou "za mír a odzbrojení" a "disinformací" na níž Sovětský svaz vydává přes tři miliardy dolarů ročně! V Kanadě New Democratic Party (NDP) — kanadská sociální demokracie — ve svém zahraničním programu se jasně vyslovila proti NATO, NORAD, proti testování raketových střel v Kanadě a dožaduje se okamžité akce pro zastavení výroby nukleárních zbraní atd. To je přesně v souladu s požadavky a politikou Sovětského svazu s cílem oslabit a zničit obranu dosud svobodných zemí a podrobit si další země.

Správné řešení je naznačeno v redakčním článku a to: "Kanadští státníci měli by působit k tomu, aby se Kreml vrátil k jednání o nukleárních zbraních a vyjednával o vzájemném snížení armád a zbraní všeho druhu. Budiž Kremlu zdůrazněno, že posláni NATO je ryze obranné a nikdy nepoužije nukleárních nebo konvenčních zbraní s výjimkou, kdyby bylo napadeno." Jsem přesvědčen, že všichni svobodomyšlní a mírumilovní Kanadčané podpoří v tomto duchu vedené mírumilovné jednání. Lidé ve svobodných zemích nesmí podléhat jednostranné, zákeřné sovětské propagandě, která by vedla k jednostrannému odzbrojení bez možnosti vzájemné inspekce, kterou Sověty zarputile odmítají. (Ottawa, 31. 8. 1984)

Proč se účastnit "mírové" konference v komunistické Nikaragui?

Starostka hlavního města Kanady Marian Dewar, která je významným členem New Democratic Party — NDP (kanadské sociální demokracie) přijala pozvání na "mírovou" konferenci do Nikaragui, která je podporována Sovětským svazem a Kubou. Za její podpory bylo uskutečněno v obecních volbách tzv. referendum za odzbrojení, usilovala o vyhlášení "bezatomového pásma" pro město Ottawu (zásluhou etnických skupin, zvláště ČSNS v Ottawě byl tento návrh poražen městskou radou v poměru 9:7), navazují se styky s komunistickým východním Berlínem a pod. Dne 20. srpna t.r. uveřejnil anglický deník "The Citizen" můj dopis protestující proti tomuto "výletu" do komunistické Nikaragui. Původní text v českém překladu zní takto:

Jako poplatník a kanadský občan byl jsem ohromen, když jsem četl v "The Citizen", že starostka Ottawy Marian Dewar se zúčastní konference "míru" v Nikaragui, která je podporována Sovětským svazem a Kubou. Výlohy spojené jen s letenkou pro starostku a jejího asistenta činí \$1,400 a budou uhrazeny ze zvláštního rozpočtu starostky \$12,000. Členové městské rady —

bohužel — nepodnikli žádnou akci proti tomuto plýtvání peněží poplatníků, ačkoliv podobný výlet nemá nic společného s funkcí starostky města.

Svobodně volený parlament a vláda jsou zodpovědní za řešení mezinárodních otázek jako je mír, odzbrojení atd. Starostka města a městské zastupitelstvo mají mnohé možnosti jak přispět k míru, aniž by byly utráceny peníze poplatníků za výlety do komunistických zemí. Proč např. nepožádat kanadskou vládu, aby prostřednictvím Spojených národů nebo přímo kanadskou vládou, byl na Sovětský svaz proveden nátlak a Sovětský svaz vzal konečně na vědomí a byl ve svém zájmu přesvědčen o tom, že má-li být uskutečněn mír na světě, *základní podmínka je, aby Sovětský svaz odvolal všechna svá vojska z dosud Sověty okupovaných zemí*, tj. z Československa 80 tisíc (21. srpna tomu bylo 16 let od invaze!) nebo z Afghánistánu přes 105 tisíc sovětských vojáků a další desetitisíce z Polska, Estonska, Litvy, Lytoška, vých. Německa a j. a *aby Sovětský svaz plnil všechny závazky, smlouvy, dohody, které podepsal a neplní*, zejména na Jaltě Stalinem, Rooseveltem, Churchilllem podepsanou dohodu "Prohlášení o osvobozené Evropě", *kteřá ukládá všem signatářům provedení svobodných voleb z nacistického jářma osvobozených zemí!*

Ota Hora — Ottawa, 20. srpna 1984

Zprávy ČSNRA z Washingtonu

V rámci činnosti pracovní skupiny AEEEC (American East European Ethnic Conference), jejíž je Československá národní rada americká členem, se v poslední době uskutečnilo několik schůzek se zástupci State Departmentu a Bílého domu o otázkách týkajících se Střední a Východní Evropy a příští Konference o Bezpečnosti a Spolupráci v Evropě, která se bude konat ve Vídni v r. 1986.

Ve světle projevu Vice Presidenta George Bushe, Secretary of State George Schultze a velvyslankyně USA u Spojených národů, Jeanne Kirkpatrickové, o "násilném rozdělení Evropy", které Spojené státy stále neuzávají, měli zástupci organizací sdružených v AEEEC, schůzku s Counselor Edward J. Derwinským na State Departmentu a s dalšími úředníky tohoto oddělení. Další schůzka v této věci se uskutečnila s Mr. Richard Combsem, ředitelem východoevropského oddělení State Departmentu, s velvyslancem Jack F. Matlockem poradcem presidenta Reagana pro evropské záležitosti v National Security Council v Bílém domě, a s Mr. Paul Heckerem, Czechoslovak Affairs Officer, State Department. V obou případech bylo vládním úředníkům předloženo devitistránkové Memorandum nazvané: "The Ghost of Yalta, Illusions and Realities." Při té příležitosti se také jednalo o obchodní výměně mezi Východem a Západem, o udělení doložky obchodních výhod některým státům sovětského bloku, o vysílání RFE/RL a o jiných otázkách, týkajících se styků USA se státy Střední a Východní Evropy.

Další schůzka se konala s Mr. George Wardem, šéfem Office of European Security and Political Affairs, ve věci příprav na další Konferenci o Bezpečnosti a Spolupráci v Evropě, která se bude konat ve Vídni v r. 1986. Mezitím se budou konat zvláštní konference expertů: v Ottawě v r. 1985 o lidských právech; v Budapešti v r. 1985 bude Kulturní Fórum; v Bernu v r. 1986 se bude jednat o stycích mezi občany zúčastněných států a v r. 1985 bude v Helsinkách konference u příležitosti 10. výročí podepsání Helsinské dohody. Zástupci zmíněných organizací předložili při této příležitosti šéfovi Office of European Security and Political Affairs pětistránkové Memorandum, nazvané: "Preparation for Vienna".

Krátce po té se uskutečnila schůzka s Assistant Secretary of State for Human Rights, Elliott Abramsem, Deputy Assistant Secretary of State for Human Rights Gary Matthewsem a Regional Officer for Europe, Mrs. Judith Buncher. Také zástupcům oddělení State Departmentu pro lidská práva bylo předáno Memorandum nazvané: "Preparation for Vienna". Při té příležitosti se hovořilo zejména o nadcházející konferenci expertů ve věci lidských práv, která se bude konat v Ottawě v květnu 1985. Byl rovněž předložen návrh, aby do oficiálních amerických delegací na tyto konference byli opět zařazeni t.zv. "Public members", čili zástupci nevládních organizací, které pracují na poli lidských práv.

Pro "hearings" zahraničního výboru senátu o náboženské svobodě ve státech sovětského bloku, vypracovala A. Faltusová, na žádost senátora Percyho, předsedy zahraničního výboru, písemné podání o náboženském pronásledování v Československu.

Situace t.zv. "mírových hnutí" ve státech sovětského bloku byla předmětem zvláštního zasedání Helsinské Komise (Commission on Security and Cooperation in Europe). Pro toto zasedání byly Helsinské komisi předloženy překlady několika dokumentů Charty 77, včetně dopisu Václava Havla, které pojednávají o postoji Charty k této otázce. Charta ve svých dokumentech odmítá "mír za každou cenu". Dokumenty se stanou součástí jednání komise, která budou vydána tiskem.

State Departmentu a jiným vládním úřadům byl rovněž předán překlad dokumentu Charty o t.zv. "ochranném dohledu" a pro letošní konferenci Mezinárodní Organizace práce v Ženevě byl předán překlad dokumentu Charty 77, ve kterém Charta mluví o porušování v Československu Konvence 111, která zakazuje diskriminaci v zaměstnání.

Zástupci ČSNRA ve Washingtoně se také zúčastnili různých konferencí na State Departmentu, jako ku př.: "U.S. Soviet Relations and the Stockholm Conference"; "Soviet Union Under New Leadership"; "U.S.-China Relations", atd., a v Bílém domě konferencí pořádaných v rámci programu o Střední Americe. Přednášeli: General John W. Vessey, Arnaud de Borchgrave, Vladimír Bukovský a jiní. Uskutečnily se také zvláštní schůzky s Mr. Paul Hackerem, Czechoslovak Affairs Officer, State Dept., se zástupci General Accounting Office a s úředníkem pro československé záležitosti na USIA. —afa—

Z Clevelandu

XXII. Konvence Národního svazu českých katolíků

XXII. konvence Národního svazu českých katolíků se koná ve dnech 28.—30. září 1984 v hotelu Hollenden House v Clevelandu.

Konvence bude zahájena slavnou koncelebrovanou mší svatou v katedrále sv. Jana v pátek 28. září o svátku sv. Václava v 9:00 A.M. Hlavním celebrantem bude J. Exc. njdp. biskup L. Mořkovský z Galveston-Houston, TX. Po mši svaté budou zahájena jednání konvence v hotelu Hollenden House, která potrvají do večera.

Druhý den v sobotu ráno v 8:15 bude v katedrále rovněž koncelebrovaná mše svatá. Hlavním celebrantem bude J. Exc. njdp. Daniel W. Kučera, O.S.B., Ph.D., z Dubuque, IA.

Po mši svaté bude pokračováno v jednáních konvence až do jejího zakončení. Na konvenci budou podány zprávy úředníků, delegátů a ředitelů; promluví na ni Msgr. Ludvík Němec o České národní kapli v Národní svatyni Neposkvrněného Početí ve Washingtonu, D.C., Rev. Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan NSČK a redaktor Hlasu národa o situaci církve v Československu a dr. Jaroslav Pecháček o rozhlasových vysíláních do Československa, zejména o jejich náboženských programech. V sobotu

večer od 7:30 P.M.—10:00 P.M. bude v České síni Karlín slavnostní recepcie na počest J. Exc. njdp. arcibiskupa Daniela W. Kučery, O.S.B., Ph.D., a J. Exc. njdp. biskupa Johna L. Mořkovského. Účast na banketu přislíbil mayor Clevelandu George V. Voinovich. Při recepci budou nastoleni úředníci Národního svazu českých katolíků, které zvolí konvence pro nové období.

V neděli v Clevelandu se pořádá tradiční svatováclavská oslava v osadě sv. Prokopa. Svatováclavská oslava začne ve 12:00 hod. v poledne slavnou koncelebrovanou mší, jejímž hlavním celebrantem bude J. Exc. njdp. arcibiskup Daniel W. Kučera, který bude mít též kázání. Po obřadech v kostele sv. Prokopa bude v osadní síni slavnostní oběd, na kterém promluví J. Exc. njdp. biskup John L. Mořkovský. Účastníci konvence vítají, že mají možnost zúčastnit se této tradiční clevelandské svatováclavské slavnosti.

Zůstal věren olympijské myšlence!

Zůstat doma u televize, měl bych z olympiády víc — řeklo mi několik přátel... Všechno se stihnout nedalo. Časový rozvrh se kryl a leckterá sportoviště byla pěkně z ruky. Pochopil jsem výzvy zakladatele olympijských her moderní věku P. Coubertina a zúčastnil jsem se olympiád v Mnichově, Montrealu a Los Angeles. Každá olympiáda měla jinou atmosféru — olympijská myšlenka je krásná a proto jsem jí zůstal věren! Průběh jste shlédli, ale když je člověk uprostřed všeho dění — smekne klobouk dolů za vybojování každé medaile. Vzpomínky zůstanou. Je to místo světového shromáždění lidí, bylo nás moc, kteří jsme se s jedním přáním rozjeli domů, abychom se opět sešli.

Díky Čsl. národní radě americké!

Odbočka Los Angeles vydala letáky "Ve jménu spravedlnosti žádejme solidárně propuštění Jaroslava Javorského z čsl. vězení". Tisíce letáků bylo rozdáno na olympiádě a dr. Breber předal 500 letáků Svazu čs. sportovců v zahraničí, které tiskový referent rozdal na tenisu, který se konal v rámci olympiády. Rovněž se mluvilo o Javorském na svobodné manifestaci v sobotu 11. srpna v Los Angeles. Jaroslav je syn čs. tenisty Jiřího, kterého dobře známe z Prahy-Štrašnic. Rovněž můžete poslat prezidentu dr. Gustávu Husákovi dopis s prosbou o jeho propuštění z vězení. Připojte se k této akci — porušení lidských práv. Díky vám všem!

Svaz čs. svobodných sportovců v zahraničí gratuloval Alexi Baumanovi

Náš Kanadčan čs. původu na olympiádě v plaveckém závodě ve volném stylu na 400 metrů, 20-letý Alex Bauman dosáhl světového rekordu a zlatou! Jeho maminka Věra Baumanová patřila ve 40. letech k plaveckým přebornicím v Československu — jeho tatínek československý exulant a jeho bratr už nejsou na živu. Jsme hrdí na tebe, Alexi! ZP

Zpráva Oblastního výboru Michigan

Přestože jsme se na nějaký čas odmlčeli v našem dopisování, v naši krajanské činnosti jsme se nezastavili, snad jsme jen tempo jaksi zpomalili.

Dne 24. června 1948 jsme se zúčastnili shromáždění proti Jaltské dohodě ve Warren, Mich. Tato akce byla pořádaná organizací Pomost, Socio-Political Movement (Ruch Spoloczno-polityczny), P.O. Box 36571, Grosse Pointe, MI 48236, te. 313—524-6488. O průběhu manifestace, které se zúčastnilo na 200 osob, bylo referováno v místním tisku (Warren Weekly). Během manifestace byl distribuován Bulletin (číslo o Jaltské dohodě). S předsedou výše zmíněné organizace, dr. Januszem Subczynskym jsme dohodli další spolupráci, m.j. že během

festivalu ve Wyandotte budeme sbírat podpisy proti Jaltské dohodě. Naši zástupci na shromáždění byli: Viktorie Kithierova, Jan Šrámek a Jiří Zemlička.

Ve dnech 13.—15. července 1984, jako každoročně, pořádal Sokol Detroit Československý festival ve Wyandotte, Mich. Oblastní výbor se zúčastnil kulturním stánkem, kde byly rozdávány propagační materiály o ČSNRA. Prodávali jsme též knihy vyšlé v exilu i anglickou literaturu o Československu, gramofonové desky a upomínkové předměty. Náš stánek navštívily stovky lidí a dosáhli jsme rekordního obratu v prodeji zboží. Petici proti Jaltské dohodě podepsalo 81 návštěvníků.

V neděli 28. října uspořádá Oblastní výbor odpolední koncert v rámci 66. výročí vyhlášení samostatnosti ČSR. Přivítáme mezi nás br. Luboše Hromádku s jeho souborem dechové kapely — Staročeská dechovka Sokola Cleveland. Na pořadu bude hudba Frant. Kmocha a jiné národní písně a pochody a několik klasických skladeb Smetany a Dvořáka, pod taktovkou br. Hromádky. Jako sólistka na klavír vystoupí Cita Beginová v přednesu skladeb Antonína Dvořáka. Jako loňským rokem tak i letos, taneční skupina z Owosso zatančí národní tance. Oslavy a koncert se budou konat v neděli 28. října ve 2 hod. odpoledne v kulturním domě Sokola Detroit.

Zveme tímto celou čl. veřejnost a naše americké přátele k oslavám tohoto výročí a k pobavení a poslechu naší krásné národní hudby. Za vaši podporu vám předem srdečně děkujeme.

Marie Samšiňáková, tajemnice

Dary In Memoriam

Jaromír Zástěra — věnuje Karel Svec, IL	\$10.00
K uctění památky ses. Kristiny Plevové, věrné, obětavé členky odb. "Západní Předměstí" ČSNRA, věnuje Vlasta Vrázová, IL	50.00

Dary na činnost ČSNRA

Leo T. Tibensky, C.L.U., IL	\$ 8.00
Mr. František Ševčík, PA	16.00
Mr. & Mrs. Jaroslav S. Sperl, WI	30.00
Mrs. Neda Yermilov, CA	5.00
Lodge Woodrow Wilson, No. 377 CSA, IL	75.00
Mr. & Mrs. K. Jankovský, GA	5.00
Prof. Jan J. Opplt, MD PHD, OH	6.00
Dr. Jaroslav Polach a Eva Polachová, Wash. na publikace Věstník a Amer. Bulletin	40.00

Členské příspěvky odboček

Odbočka M. R. Štefánik, MI	\$ 2.00
Odbočka Jan Masaryk, IL	150.00

Projev soustrastí

Odbočka Západní Předměstí oznamuje úmrtí své oddané členky ses. Kristiny Plevové, kterou budeme upřímně postrádat. Rozloučili jsme se s ní 17.—18. září, za Radu promluvila ses. Vlasta Vrázová, předsedkyně. Pohřbu se též zúčastnil br. James Krákora. Vyslovujeme soustrast svému dlouholetému členu br. Vincenci Plevovi, který se svou ženou se zúčastnil obětavě veškeré činnosti Rady.

28. říjen

Před uzavřením listu stále postrádáme v Chicagu bližší zprávu o přípravách k oslavě 28. října. V Chicagu se plánuje krásný koncert české hudby, ale dosud nemáme zajištěný sál (má se to rozhodnout v několika dnech). Prosíme, sledujte krajanské zprávy a tisk.

Náš kalendář

Washington, D.C.

Dne 11. října, ve čtvrtek v 8 hodin večer je členská schůze a přednáška pí. R. Matlockové o Praze. Její vzpomínky a zájem o Československo si zasluhují velkou účast. Bethesda Library, Arlington Blvd.

Dne 26. října bude důstojná vzpomínka, shromáždění na Capitolu. Vzpomene se 40. výročí Slovenského národního povstání, uctí se památka padlých hrdinů a vzpomene se historických dnů 28. října a zrození Československa.

28. říjen — Detroit, Michigan, v neděli odpoledne

Pořádá oblastní výbor ČSNRA se Sokolem v sokolovně 23600 W. Warren, Dearborn Heights, Mich. Program od 2.30 do 5 hodin. Lubomír Hromádka s dechovým orchestrem. Gita Begin, piánové sólo. Čs. taneční skupina z Owosso, Mich. — Lístky u pokladny \$4.50, v předprodeji \$4. Pro studenty \$2. Volejte: (313) 751-3542 nebo 979-5750. Občerstvení od 12 hodin do 6 hodin.

Ethnic Dinner, cena \$5. Podává se od 12 hodin do 2.30.

Různé zprávy ze San Franciska

Každé léto do krásného zákoutí u moře v Richmondu, manželé Strolených pozvou krajany do jejich klubu "Chevron Refinery". Sešlo se nás na sto a využili jsme příjemné koupání v bazénu, volejbalu, tenisu a hlavně vzájemného pohovoru o rodinách a dětech a povídání o těch co nepřišli. Byla to krásná neděle, za kterou děkujeme manželům Strolených.

Odbočka ČSNRA San Francisco nabídla Sokolu San Francisco spolupráci v pořádání národních vzpomínek. Na schůzi Sokola dne 13. srpna byla tato spolupráce odmítnuta s důvodem, že ČSNRA je organizací politickou!

Pokuste se rozšířit naše řady! Přihlaste přátele do ČSNRA!

Pokud jste ještě nezaplatili členské příspěvky pošlete šek na br. pokladníka: Zdeněk Vernak, 2724 Mason Lane, San Mateo, CA 94403.

Šek napište na: Czechoslovak National Council of America.

Jára Kohout, známý komik v exilu přiletí do Sokola a obveselí naše krajany v neděli odpoledne ve 2 hodiny dne 7. října.

Zrcadlo emigrace — Epigram Viktora Dyka: Blátem a špinou se ploužit a zůstat hrdinou.

Uctění památky členů Greenovy mise

Ve dnech 21. až 23. září 1984, navštívil americký velvyslanec v Praze, William H. Luers s dalšími úředníky velvyslanectví místa na Moravě a na Slovensku, která připomínají hrdinství sestřelených amerických letců v boji nad Československem v závěrečných fázích druhé světové války.

V pátek 21. září velvyslanec Luers navštívil museum Slovenského Národního povstání v Bánské Bystrici a Polomku na Slovensku. V sobotu, 22. září, velvyslanec Luers s dalšími spolupracovníky amerického velvyslanectví v Praze navštívil tato místa: Nová Bošáca na Trenčínsku, Krhov u Uherského Hradiště, Šanov, Slavičín, Rudice, Velehrad/Salaš a Napajedla.

V neděli, 23. září, zástupci amerického velvyslanectví v Praze navštívili: Kašavu, Palačov, Lipník nad Bečvou, Rokytnici u Přerova, Troubky u Přerova a Zlobice.

U každého památníku měl velvyslanec Luers krátký projev k uctění památky členů americké vojenské mise — Greenovy mise — která byla poslána na Slovensko v roce 1944 ve snaze pomoci Slovenskému Národnímu povstání.

—afa—

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CSA FRATERNAL LIFE

(Formerly Czechoslovak Society of America)

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436